

Arrest

nr. 237 162 van 18 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 12 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2020.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2020 houdende de annulatie van de terechtzittingen vanaf 18 maart 2020 als preventieve maatregel ter vermindering van de verspreiding van COVID 19.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 13 oktober 2019 en heeft zich vluchteling verklaard op 17 oktober 2019.

1.2. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat aan verzoeker in oktober 2018 internationale bescherming werd verleend in Griekenland.

1.3. Op 28 januari 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing houdend 'niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU Lidstaat)'. Deze beslissing werd op 30 januari 2020 aangetekend naar verzoeker verzonden.

1.4. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Irak. U bent een soennitische moslim van Arabische afkomst. U bent geboren in Mosul en woonde vanaf oktober 2014 tot uw vertrek uit Irak in Bagdad. U bent gehuwd sedert 1981. Uw vrouw bevindt zich nog in Mosul. U verliet Irak op 29 juli 2017 en verbleef anderhalve maand in Turkije.

Op 14 september 2017 kwam u aan in Griekenland in Orestiada waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. U werd 16 dagen vastgehouden in een gesloten centrum. Daarna verbleef u twee dagen in een open opvangcentrum en daarna werd u verplaatst naar het opvangkamp voor vluchtelingen in Nea Kavala. In oktober 2018 verkreeg u een internationale beschermingsstatus.

Toen u in de opvang van Nea Kavala leefde kreeg u, na 8 tot 9 maanden verblijf in de opvang, mondelinge doodsb bedreigingen van twee mannen, een zekere I. en een zekere U.. U denkt dat deze twee mannen behoorden tot de Iraakse militie Saraya al-Salam onder leiding van Muqtada al-Sadr. I. heeft ten aanzien van u twee bedreigingen uitgesproken eind juni of begin juli 2019, in een periode van 10 tot 15 dagen. U heeft u op 11 augustus 2019 bedreigd. Ze beschuldigden u van verraad en het doorspelen van informatie aan de Amerikanen gezien u vroeger nog had gewerkt voor het Amerikaanse leger. U geeft daarnaast nog aan dat u geen hulp kreeg voor uw medische problemen. U verklaart ook dat u geen onderdak kon vinden wegens uw beperkte financiële middelen.

Wegens de doodsb bedreigingen reisde u op 12 augustus 2019 van Nea Kavala naar Thessaloniki en u verbleef daar bij een vriend. Op 10 oktober 2019 verliet u Thessaloniki voor Athene. Op 13 oktober 2019 vertrok u vanuit Athene per vliegtuig naar België.

Op 17 oktober 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in in België.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: de identiteitskaarten van uzelf en uw gezin (kopie), uw nationaliteitsbewijs (kopie), uw Grieks paspoort (origineel), uw Grieks verblijfsdocument (kopie), uw huwelijksakte (kopie), een overlijdensakte van uw broer (kopie), foto's van uw overleden broer (kopie), een bewijs van de moord op uw andere broer (kopie), foto's van de mensen die u bedreigden (kopie), een medisch rapport (origineel), foto's van uzelf als voetballer en als trainer (kopie) en een memory stick met opnames over hoe caravans werden verbrand in Griekenland.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, met name in Griekenland. Volgens het "Eurodac Search Result" dat in uw administratief dossier werd gevoegd, werd u immers reeds internationale bescherming verleend in een andere lidstaat van de Europese Unie in de loop van de voorbije drie jaar (zie de nota "Eurodac Hit 'M'", waarvan kopie in uw administratief dossier, als interpretatieinstrument van uw "Eurodac Search Result").

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming in een andere lidstaat van de Europese Unie geniet, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

U verklaart dat u Griekenland heeft verlaten omdat u vreesde voor uw veiligheid. U vreest vermoord te worden omwille van de mondelinge doodsbedreigingen die u tijdens uw verblijf in het opvangkamp in Nea Kavala heeft ontvangen. Leden van een Iraakse militie zouden u hebben bedreigd omdat u in Irak voor het Amerikaanse leger zou hebben gewerkt. U geeft ook aan in Griekenland geen of onvoldoende hulp te hebben gekregen voor uw medische problemen. U verklaarde tot slot geen onderdak te kunnen vinden wegens het gebrek aan financiële middelen.

Vooreerst moet opgemerkt worden, dat u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt internationale bescherming gekregen in Griekenland. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Wat betreft de doodsbedreigingen door de twee mannen, tijdens uw verblijf in de opvang in Nea Kavala, merkt het CGVS allereerst op dat u geen enkele poging heeft ondernomen om bescherming te zoeken bij de Griekse autoriteiten. U verklaarde dat u bang was een klacht in te dienen. U gaf aan dat u hem (I. of U.) niet durfde aan te klagen omdat u bang was dat zijn mensen u na zijn arrestatie zouden vermoorden of mishandelen. U heeft evenmin iets verteld aan de verantwoordelijken van de opvang. In het opvangkamp zouden allemaal maffiosi zitten (CGVS, 06.01.2020, p. 12). Hoewel het CGVS niet ontkent dat de situatie in de opvangkampen op vlak van veiligheid problematisch kan zijn, kunnen we niet anders dan vaststellen dat u tijdens uw verblijf in het opvangkamp niemand in vertrouwen nam en uw beweerde moeilijke situatie niet op een ernstige manier probeerde te verbeteren. U maakt aldus ook niet aannemelijk dat u geen bescherming zou kunnen verkrijgen. Daarnaast wil het CGVS u erop wijzen dat u, eenmaal u een internationaal beschermingsstatuut had verworven, u vrij was om u te begeven en te wonen waar u wou. U geeft zelf aan dat de militieleden, I. en U., uw adres niet hadden toen u bij een vriend in Thessaloniki ging wonen (CGVS, 06.01.2020, p. 12). U geeft ook toe dat u geen aanwijzingen heeft dat I. en U. u buiten de opvang zouden zoeken (CGVS, 06.01.2020, p. 17). Het feit dat u aangeeft dat ze ook vrienden hebben die wonen buiten de opvang kan het CGVS niet overtuigen dat u elders in Griekenland niet veilig zou kunnen leven of geen beroep zou kunnen doen op de bescherming die die door Griekse overheid wordt geboden tegen eventuele bedreigingen door privépersonen.

Wat betreft uw verklaring dat u geen onderdak kon vinden omwille van uw gebrek aan financiële middelen dient het CGVS vooreerst op te merken dat dit louter een probleem is van socio-economische

aard. We wijzen er ook op dat de Griekse autoriteiten wel degelijk inspanningen leverden om hulp te bieden. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u recht had op 150 EUR per maand (CGVS, 06.01.2020, p. 13). Bovendien kon u na de toekenning van uw statuut in oktober 2018 verder in de opvang verblijven tot uw vertrek naar Thessaloniki. U heeft dus voldoende tijd gekregen om uw uitstroom naar huisvesting buiten de opvang voor te bereiden. Daarenboven geeft u zelf aan nooit werk te heb gezocht. U geeft aan dat u te oud bent en ook de taal niet spreekt (CGVS, 06.01.2020, p.13). U maakt het voor de CGVS echter niet aannemelijk dat u als 59-jarige te oud bent om te kunnen werken. Voor uw vertrek naar Griekenland werkte u als taxichauffeur (vragenlijst CGVS, p.2). U maakt er ook geen melding van dat uw gezondheidsproblemen u het werken zouden beletten. U verklaarde verder dat u geen school voor taallessen kon zoeken omdat u vreesde voor uw leven wegens de personen die u bedreigden (CGVS, 06.01.2020, p. 14). Het CGVS wil er op dit vlak op wijzen dat u sedert oktober 2018, als houder van een internationaal beschermingsstatuut, zich in Griekenland kon vestigen waar u wou en recht had op onderwijs net zoals de Griekse burgers. We merken hierbij op dat de bedreigingen pas hebben plaatsgevonden vanaf eind juni of begin juli 2019 zodat uw vrees voor I. en U. geen verklaring kan zijn voor het feit dat u geen taallessen volgde of werk zocht in de periode vanaf oktober 2018 tot eind juni of begin juli 2019. Uw inspanningen om werk te zoeken of de taal te leren zijn onbestaande. U heeft zich bovendien helemaal niet geïnformeerd om te zien welke rechten u had op vlak van huisvesting, financiële steun of hulp bij het vinden van een baan (CGVS, 06.01.2020, p.15).

Wat betreft uw verklaring dat u geen hulp kreeg voor uw medische problemen, uw oog- en oorproblemen (CGVS, 06.01.2020, p. 13), merkt het CGVS op dat u wel degelijk druppels kreeg voor uw oog en u ook verschillende dokters van een NGO heeft gezien. U verklaarde verder dat de dokters niets voor uw problemen konden doen en u naar een specialist moest gaan om u te laten behandelen (CGVS, 06.01.2020, p.17-18). Uw bewering dat u niet naar een specialist kon gaan omdat de dokters binnen de opvang u niet verwezen naar een specialist terwijl diezelfde dokters dat juist aanraadden is ongeloofwaardig en bewijst geenszins dat u geen hulp kreeg voor uw medische problemen. Sedert oktober 2018 kon u immers, als houder van een internationaal beschermingsstatuut, zich in Griekenland vestigen waar u wou en kon u ook zelf andere dokters raadplegen, met hetzelfde recht op medische zorg als de Griekse burgers.

In verband met uw medische problemen dient hoe dan ook te worden opgemerkt dat deze op zich geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig

zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. De identiteitskaarten van uzelf en uw gezin, uw nationaliteitsbewijs, uw Grieks paspoort, uw Grieks verblijfsdocument en uw huwelijksakte bewijzen enkel uw identiteit. De overlijdensakte van uw broer, de foto's van uw overleden broer, en een bewijs van de moord op uw andere broer hebben betrekking op uw problemen in Irak, maar zijn niet relevant voor de beoordeling van een eventuele vrees ten aanzien van Griekenland. De foto's van de mensen die u zouden kunnen door iedereen van Facebook worden gehaald, tonen geen link aan met de personen die u bedreigden en zijn bovendien an sich geen bewijs voor het bestaan van de doodsb bedreigingen. Hoe dan ook toont u niet aan dat u in Griekenland geen bescherming zou kunnen krijgen tegen eventuele bedreigingen. Het medisch rapport geeft een aanwijzing voor uw medische problemen die door het CGVS niet in twijfel worden getrokken. De foto's van uzelf als voetballer en als trainer zijn niet relevant voor de beoordeling van een eventuele vrees bij terugkeer naar Griekenland. Wat betreft de memory stick met opnames over hoe caravans werden verbrand in Griekenland, dient te worden opgemerkt dat dit enkel betrekking heeft op de algemene omstandigheden in de kampen in Griekenland, en dat u door een dergelijke verwijzing naar de algemene toestand geen gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade in Griekenland kunt aantonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister voor Asiel en Migratie op het feit dat u internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland en dat u niet mag worden teruggeleid naar Irak."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 57/6, § 3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 4 en 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000, in werking getreden op 1 december 2009 (hierna: Handvest), van de artikelen 5, 13, 14, 15, 17, 19, 20, 21 en 23 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: Procedurerichtlijn), van de artikelen 4 en 20.5 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), van artikel 14, § 4 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: KB CGVS), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij niet kan terugkeren naar Griekenland.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift nog volgende documenten: het rapport "AIDA. Country Report: Greece" van 2018 (stuk 3), het artikel "UNHCR. Fewer refugees arriving in Greece's Evros region, but problems remain" van 12 juni 2018 (stuk 4), het artikel "Human Rights Watch. Greece: 13,000 Still Trapped on Islands" van 6 maart 2018 (stuk 5), het artikel "UNHCR. Fact Sheet. Greece" van januari 2019 (stuk 6), het artikel "Greece has the means to help refugees on Lesbos – but does it have the will?" van The Guardian van 13 oktober 2018 (stuk 7), het artikel "La Grèce envisage d'éliminer progressivement les aides financières et l'hébergement pour les réfugiés statutaires" van Refugee.Info van 19 februari 2019 (stuk 9), het artikel "Council of Europe slams Greece over refugee camp conditions" van DW (stuk 10), het arrest van het Duidste Federale Grondwettelijk Hof van 31 juli 2018 (stuk 11) en het verslag "Internationale bescherming EU-lidstaat met toepassing artikel 57/6, § 2 Vreemdelingenwet ten aanzien van Griekenland" van NANSEN (stuk 12).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Vooreerst benadrukt de Raad dat de bestreden beslissingen werden genomen op basis van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. De aangevoerde schendingen van de artikelen 48, 48/2 - die overigens algemeen geformuleerde artikelen betreffen die het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijven doch geenszins een automatisme inhouden voor personen die zich op de Vluchtelingenconventie *juncto* artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen -, 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, alsook van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag missen dan ook juridische grondslag.

De Raad benadrukt verder dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. Er dient te worden opgemerkt dat verzoeker nalaat *in concreto* te verduidelijken in welk opzicht de bestreden beslissing met schending van artikel 13 van het EVRM en van artikel 24 van het Handvest zou zijn genomen.

De Raad stelt verder vast dat verzoekende partij evenmin aanvoert op welke manier de artikelen 5, 13, 14, 15, 17, 19, 20, 21 en 23 van de Procedurerichtlijn en artikel 20.5 van de Kwalificatierichtlijn zouden zijn geschonden, terwijl de uiteenzetting van een middel niet alleen vereist dat wordt aangevoerd welke bepaling of welk beginsel geschonden wordt geacht, doch ook de manier waarop ze werden geschonden door de bestreden beslissing. Verzoeker beperkt zich in zijn betoog tot een loutere verwijzing naar voormelde artikelen van de Procedurerichtlijn en van de Kwalificatierichtlijn.

De Raad stelt voorts vast dat verzoeker de schending van artikel 14, § 4 van het KB CGVS aanvoert, doch niet de minste toelichting geeft op welke wijze dit artikel is geschonden. Hoe dan ook is het de Raad niet duidelijk hoe verzoeker dit artikel geschonden acht, nu het handelt over het hoger belang van het kind en verzoeker geenszins een minderjarige betreft, noch vergezeld is van (een) minderjarige(n).

Waar verzoeker nog verwijst naar artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, dient te worden opgemerkt dat deze norm is overgenomen in de Vreemdelingenwet, zodat deze bepaling, behoudens de verplichting tot richtlijnconforme interpretatie, niet langer over directe werking beschikken.

Deze onderdelen van het middel worden bijgevolg niet op ontvankelijke wijze aangevoerd.

2.3.2. In de bestreden beslissing wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet ontvankelijk verklaard omdat (i) uit zijn verklaringen en de documenten in het administratief dossier blijkt

dat hij in oktober 2018 internationale bescherming kreeg in Griekenland en (ii) hij geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, zijn basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en zijn levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM.

2.3.3. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“(…)

§ 3. *De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :*

(…)

3° *de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;*

(…)”

2.3.5. Te dezen blijkt uit verzoekers verklaringen en uit de stukken van het administratief dossier (zie map ‘Landeninformatie’) dat verzoeker in oktober 2018 internationale bescherming verkreeg in Griekenland. Deze vaststelling wordt door verzoeker niet betwist.

De commissaris-generaal is bijgevolg bevoegd om het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling stelt immers als enige voorwaarde dat “*de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie*”. Noch uit deze bepaling, noch uit artikel 33, § 2, a) van de Procedurerichtlijn, waarvan artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet de omzetting naar nationaal recht vormt, volgt dat – voor zover aan deze voorwaarde is voldaan – de commissaris-generaal gehouden zou zijn om tot andere verificaties over te gaan.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing op omstandige wijze wordt vastgesteld dat verzoeker persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die hem in Griekenland verleend werd niet actueel of ontoereikend zou zijn, noch dat hij een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland. Uit wat volgt blijkt dat verzoeker geen concrete elementen bijbrengt die de desbetreffende vaststellingen in een ander daglicht kunnen plaatsen.

2.3.6. Verzoeker haalde een aantal elementen aan waarom hij meent niet meer terug te kunnen naar Griekenland.

De Raad wijst erop dat er een weerlegbaar vermoeden geldt dat een persoon die als vluchteling wordt erkend of aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten waarbij elk van de lidstaten ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het

Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (cf. HvJ 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a. / Bondsrepubliek Duitsland*, punt 84).

Uit het voorgaande volgt een vermoeden dat verzoeker, die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, er geen gegronde vrees voor vervolging heeft noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, dat hij er een bijzondere bescherming tegen refoulement geniet, dat aan zijn internationale beschermingsstatus een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen, dat zijn levensstandaard er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is. Er zijn evenmin aanwijzingen dat verzoeker verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoeker kan dit vermoeden slechts weerleggen wanneer hij aantoonst dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken rekening houdend met alle gegevens van de zaak. Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de overheden van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoeker niet in staat is om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hem in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, overweging 90 e.v.).

Bovendien merkt de Raad op dat bij de beoordeling van de situatie van personen aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de Europese Unie. Net zoals niet iedere Unieburger op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen aan wie internationale bescherming werd verleend binnen de Europese Unie. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling.

Uit het voorgaande blijkt aldus dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoeker in Griekenland essentieel zijn bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en dat het, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker in zijn verzoekschrift lijkt te betogen, aan verzoeker toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Griekenland werd verleend, te weerleggen.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoeker persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die hem in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn, noch dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland.

Verzoeker verwijst naar de algemene situatie in Griekenland voor internationaal beschermden, waartoe hij nog verschillende rapporten bijbrengt (verzoekschrift, stukken 3-7, 9-10 en 12). De Raad merkt te dezen op dat deze landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect vormt bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, maar zulke informatie *an sich* volstaat niet om *a priori* te

besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder aan wie in een lidstaat internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Het komt aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van die aard zijn dat het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in een andere EU-lidstaat werd verleend, te weerleggen. Gelet op de motieven van de bestreden beslissing en gezien wat volgt, is verzoeker er niet in geslaagd om dit vermoeden te weerleggen.

Verzoeker kan niet gevolgd worden in zoverre hij in zijn verzoekschrift stelt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn situatie en ervaring van zijn verblijf in Griekenland onvoldoende heeft onderzocht en een gestandaardiseerde beslissing neemt, nu de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers *in casu* op goede gronden overweegt als volgt:

“U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

U verklaart dat u Griekenland heeft verlaten omdat u vreesde voor uw veiligheid. U vreest vermoord te worden omwille van de mondelinge doodsbedreigingen die u tijdens uw verblijf in het opvangkamp in Nea Kavala heeft ontvangen. Leden van een Iraakse militie zouden u hebben bedreigd omdat u in Irak voor het Amerikaanse leger zou hebben gewerkt. U geeft ook aan in Griekenland geen of onvoldoende hulp te hebben gekregen voor uw medische problemen. U verklaarde tot slot geen onderdak te kunnen vinden wegens het gebrek aan financiële middelen.

Vooreerst moet opgemerkt worden, dat u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt internationale bescherming gekregen in Griekenland. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Wat betreft de doodsbedreigingen door de twee mannen, tijdens uw verblijf in de opvang in Nea Kavala, merkt het CGVS allereerst op dat u geen enkele poging heeft ondernomen om bescherming te zoeken bij de Griekse autoriteiten. U verklaarde dat u bang was een klacht in te dienen. U gaf aan dat u hem (I. of U.) niet durfde aan te klagen omdat u bang was dat zijn mensen u na zijn arrestatie zouden vermoorden of mishandelen. U heeft evenmin iets verteld aan de verantwoordelijken van de opvang. In het opvangkamp zouden allemaal maffiosi zitten (CGVS, 06.01.2020, p. 12). Hoewel het CGVS niet ontkent dat de situatie in de opvangkampen op vlak van veiligheid problematisch kan zijn, kunnen we niet anders dan vaststellen dat u tijdens uw verblijf in het opvangkamp niemand in vertrouwen nam en uw beweerde moeilijke situatie niet op een ernstige manier probeerde te verbeteren. U maakt aldus ook niet aannemelijk dat u geen bescherming zou kunnen verkrijgen. Daarnaast wil het CGVS u erop wijzen dat u, eenmaal u een internationaal beschermingsstatuut had verworven, u vrij was om u te begeven en te wonen waar u wou. U geeft zelf aan dat de militieleden, I. en U., uw adres niet hadden toen u bij een vriend in Thessaloniki ging wonen (CGVS, 06.01.2020, p. 12). U geeft ook toe dat u geen aanwijzingen heeft dat I. en U. u buiten de opvang zouden zoeken (CGVS, 06.01.2020, p. 17). Het feit dat u aangeeft dat ze ook vrienden hebben die wonen buiten de opvang kan het CGVS niet overtuigen dat u elders in Griekenland niet veilig zou kunnen leven of geen beroep zou kunnen doen op de bescherming die die door Griekse overheid wordt geboden tegen eventuele bedreigingen door privépersonen.

Wat betreft uw verklaring dat u geen onderdak kon vinden omwille van uw gebrek aan financiële middelen dient het CGVS vooreerst op te merken dat dit louter een probleem is van socio-economische aard. We wijzen er ook op dat de Griekse autoriteiten wel degelijk inspanningen leverden om hulp te bieden. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u recht had op 150 EUR per maand (CGVS, 06.01.2020, p. 13). Bovendien kon u na de toekenning van uw statuut in oktober 2018 verder in de opvang verblijven tot uw vertrek naar Thessaloniki. U heeft dus voldoende tijd gekregen om uw uitstroom naar huisvesting buiten de opvang voor te bereiden. Daarenboven geeft u zelf aan nooit werk te heb gezocht. U geeft aan dat u te oud bent en ook de taal niet spreekt (CGVS, 06.01.2020, p.13). U maakt het voor de CGVS echter niet aannemelijk dat u als 59-jarige te oud bent om te kunnen werken. Voor uw vertrek naar Griekenland werkte u als taxichauffeur (vragenlijst CGVS, p.2). U maakt er ook geen melding van dat uw gezondheidsproblemen u het werken zouden beletten. U verklaarde verder dat u geen school voor taallessen kon zoeken omdat u vreesde voor uw leven wegens de personen die u bedreigden (CGVS, 06.01.2020, p. 14). Het CGVS wil er op dit vlak op wijzen dat u sedert oktober 2018, als houder van een internationaal beschermingsstatuut, zich in Griekenland kon vestigen waar u wou en recht had op onderwijs net zoals de Griekse burgers. We merken hierbij op dat de bedreigingen pas hebben plaatsgevonden vanaf eind juni of begin juli 2019 zodat uw vrees voor I. en U. geen verklaring kan zijn voor het feit dat u geen taallessen volgde of werk zocht in de periode vanaf oktober 2018 tot eind juni of begin juli 2019. Uw inspanningen om werk te zoeken of de taal te leren zijn onbestaande. U heeft zich bovendien helemaal niet geïnformeerd om te zien welke rechten u had op vlak van huisvesting, financiële steun of hulp bij het vinden van een baan (CGVS, 06.01.2020, p.15).

Wat betreft uw verklaring dat u geen hulp kreeg voor uw medische problemen, uw oog- en oorproblemen (CGVS, 06.01.2020, p. 13), merkt het CGVS op dat u wel degelijk druppels kreeg voor uw oog en u ook verschillende dokters van een NGO heeft gezien. U verklaarde verder dat de dokters niets voor uw problemen konden doen en u naar een specialist moest gaan om u te laten behandelen (CGVS, 06.01.2020, p.17-18). Uw bewering dat u niet naar een specialist kon gaan omdat de dokters binnen de opvang u niet verwezen naar een specialist terwijl diezelfde dokters dat juist aanraadden is ongeloofwaardig en bewijst geenszins dat u geen hulp kreeg voor uw medische problemen. Sedert oktober 2018 kon u immers, als houder van een internationaal beschermingsstatuut, zich in Griekenland vestigen waar u wou en kon u ook zelf andere dokters raadplegen, met hetzelfde recht op medische zorg als de Griekse burgers.

In verband met uw medische problemen dient hoe dan ook te worden opgemerkt dat deze op zich geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.”

Verzoeker slaagt er met zijn verweer in het verzoekschrift niet in om voorgaande vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Immers, waar verzoeker aanvoert dat hij heeft benadrukt dat hij geen bescherming zou verkrijgen van de Griekse overheden, dat objectieve bronnen bevestigen dat zowel de Griekse bevolking als de politie sterk racistisch zijn en het in die context aannemelijk is dat verzoeker wist dat het niet zou helpen om bij de Griekse politie een klacht in te dienen en dit zijn problemen zelfs erger zou kunnen maken indien zijn vervolgers op de hoogte werden gebracht van zijn klacht, dient te worden opgemerkt dat verzoeker gedurende zijn persoonlijk onderhoud geenszins melding maakte van het feit dat racisme hem tegenhield om een klacht in te dienen bij de politie, doch dat hij aangaf dat hij schrik had dat I. en U. te weten zouden komen dat hij achter de klacht zat (administratief dossier, stuk 6, p. 12). Het voor het eerst opwerpen van het feit dat hij racisme vreesde in het verzoekschrift is laattijdig en vermag geen afbreuk te doen aan de voormelde pertinente motieven van de bestreden beslissing. Verzoeker brengt met de argumentatie in zijn verzoekschrift overigens geen enkel valabel argument bij om de vaststelling dat hij zich, eenmaal hij zijn internationaal beschermingsstatuut had verworven, vrij kon bewegen en hij ook zelf aangaf dat er geen aanwijzingen waren dat I. en U. hem buiten de opvang zouden zoeken (administratief dossier, stuk 6, p. 17).

In zoverre verzoeker voorhoudt dat hij kwetsbaar is gelet op het feit dat hij ziek is en hij geen specialist kon zien, dat hij geen baan kon vinden omwille van zijn leeftijd en de taal niet kent, merkt de Raad op dat verzoeker zich in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen met betrekking tot zijn

levensomstandigheden in Griekenland en het benadrukken dat deze overeenstemmen met de algemene informatie inzake de situatie voor personen die internationale bescherming genieten in Griekenland. De Raad benadrukt echter dat verzoeker hiermee niet aantoonbaar dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen over verzoekers persoonlijke omstandigheden in de bestreden beslissing.

In zoverre verzoeker nog uitvoerig verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, van de Nederlandse Raad van State en een arrest van het Duitse Grondwettelijk Hof (verzoekschrift, stukken 8 en 11) dient te worden benadrukt dat de precedenterwerking tot op heden niet wordt erkend in het Belgisch recht. De Raad wijst er bovendien op dat elk verzoek om internationale bescherming op zijn individuele merites wordt beoordeeld.

2.3.7. Tot slot wordt in de bestreden beslissing nog op goede gronden gesteld als volgt:

“Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).”

2.3.8. In de mate verzoeker artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest geschonden acht, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek of verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie en of deze bescherming nog actueel en toereikend is. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten, elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die hem in Griekenland werd verleend niet actueel of ontoereikend zou zijn en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden

2.3.10. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers slechts tot vernietiging overgaan om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1,

tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit het voorgaande. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.3.11. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER